

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

25 Ιουνίου 2019

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 2503

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. Γ5α/Γ.Π.οικ. 45725

Εκπαίδευση στην ιατρική ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής.**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του ν. 1278/1982 «Για σύσταση Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας» (ΦΕΚ 105 Α'), όπως ισχύει,

β. της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 1397/1983 «Εθνικό σύστημα υγείας» (ΦΕΚ 143 Α'),

γ. της περ. 5Α της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4558/2018 «Κύρωση συμβάσεων μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και του Γενικού Νοσοκομείου Χανίων και της Επιτροπής Εκτελεστών Διαθήκης Γ.Γ Μαλινάκη και του Γενικού Νοσοκομείου Κεφαλληνίας και των Εκτελεστών της διαθήκης της Μαρίας (Μάρης) Βεργωτή αντίστοιχα και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ 140 Α'),

δ. του άρθρου 6 του ν.δ. 3366/1955 «Περί ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος και ιατρικών ειδικοτήτων και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 258),

ε. του π.δ. 73/2015 «Διορισμός Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ 116 Α'), όπως ισχύει,

στ. του π.δ. 121/2017 «Οργανισμός του Υπουργείου Υγείας» (ΦΕΚ 148 Α'), όπως ισχύει.

2. Την αριθμ. Υ80/2017 απόφαση του Πρωθυπουργού «Τροποποίηση απόφασης ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας Παύλο Πολάκη» (ΦΕΚ 3904 Β').

3. Την αριθμ. Γ5α/Γ.Π.οικ.64843/29.8.2018 υπουργική απόφαση «Σύσταση, μετονομασία ιατρικών ειδικοτήτων, καθορισμός χρόνου και περιεχομένου άσκησης για την απόκτηση τίτλου ειδικότητας» (ΦΕΚ 4138 Β').

4. Την αριθμ. 285/16.1.2019 απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας.

5. Το γεγονός ότι από την απόφαση αυτή δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε το αναλυτικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, το Βιβλιόριο Εκπαίδευσης Ειδικεύομένου, το οποίο θα παραλαμβάνει ο ιατρός από το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας και τα αναγνωρισμένα Εκπαιδευτικά Κέντρα για την άσκηση των ιατρών στην ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής.

Άρθρο 1

Η ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής είναι η ιατρική ειδικότητα του διεπιστημονικού αντικειμένου της Δημόσιας Υγείας.

Ο ορισμός της Δημόσιας Υγείας καθορίζεται από τη σημασία των δύο λέξεων που τον απαρτίζουν. Η Υγεία ορίζεται εξ αρχής ως κοινωνικό δικαίωμα και ως εκ τούτου προσεγγίζεται ως αγαθό αξίας για την προστασία του οποίου απαιτείται η βιώσιμη ανάπτυξη αντίστοιχων Δημόσιων δομών.

Αποστολή της Δημόσιας Υγείας είναι η προστασία, διατήρηση και προαγωγή της υγείας του πληθυσμού. Η δημόσια υγεία είναι η τέχνη και η επιστήμη της προαγωγής και της προστασίας της υγείας, της πρόληψης των ασθενειών, της αναπηρίας και του πρόωρου θανάτου, της αποκατάστασης της υγείας όταν έχει υποστεί βλάβες και της μεγιστοποίησης της ποιότητας ζωής όταν δεν μπορεί να αποκατασταθεί η υγεία. Η δημόσια υγεία απαιτεί συλλογική δράση από την κοινωνία, συνεργατική διεπιστημονική ομαδική εργασία με τη συμμετοχή όλων των επαγγελματιών υγείας αλλά και μηχανικών, περιβαλλοντικών επιστημόνων, εκπαιδευτών υγείας, διοικητικών, και άλλων εξειδικευμένων επαγγελματιών και τεχνικού προσωπικού, με μια αποτελεσματική συνεργασία με όλα τα επίπεδα διαχείρισης.

Η πρώτη κύρια επιστημολογική διαφοροποίηση της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής από την Κλινική Ιατρική είναι ότι σε αντίθεση με αυτήν η οποία επικεντρώνει στο άτομο, η Δημόσια Υγεία εξ ορισμού ερευνά, σχεδιάζει και παρεμβαίνει σε επίπεδο πληθυσμού. Η δεύτερη διαφοροποίηση είναι ότι ενώ η Κλινική Ιατρική εστιάζει στη διάγνωση και αντιμετώπιση της νόσου, η Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική εστιάζει στους πολιτικοκοινωνικο-οικονομικούς προσδιοριστές της υγείας και στοχεύει στην ευημερία της κοινωνίας η οποία διασφαλίζει με τη σειρά της την προστασία και προαγωγή της υγείας και την πρόληψη της νόσου.

Το παραπάνω πλαίσιο καθορίζει και τα αντικείμενα της ειδικότητας στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική. Με στέρεες βάσεις επιστημονικής τεκμηρίωσης, καταγράφει και περιγράφει την κατάσταση υγείας του πληθυσμού και τις ανάγκες πολιτικών υγείας και φροντίδας υγείας που προκύπτουν από αυτήν. Με σαφές πρόσημο την προάσπιση και προαγωγή της δημόσιας υγείας αναπτύσσει τις δραστηριότητες και παρεμβάσεις της με βάση τις αξίες της δημόσιας αναφοράς και λειτουργίας για τη φροντίδα του κοινού - δημόσιου αγαθού της υγείας.

Άρθρο 2 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Το πρόγραμμα εκπαίδευσης έχει ως στόχο να εξασφαλίσει ότι οι ειδικευόμενοι που θα ολοκληρώσουν με επιτυχία την εκπαίδευση θα αποκτήσουν τις απαραίτητες ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του Ιατρού Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής σε όλους τους τομείς της Δημόσιας Υγείας. Το Πρόγραμμα Ειδίκευσης στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική που παρουσιάζεται είναι εναρμονισμένο με τις σύγχρονες διεθνείς εξελίξεις στην εκπαίδευση στην ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής και στη μεταπτυχιακή εκπαίδευση σε αυτή.

Στο αναλυτικό πρόγραμμα αναφέρονται οι στόχοι, όσον αφορά στις βασικές γνώσεις, δεξιότητες και στάσεις.

2.1. Βασικές Λειτουργίες της Δημόσιας Υγείας

Οι Δέκα Βασικές Λειτουργίες της Δημόσιας Υγείας σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας είναι οι εξής:

1. Παρακολούθηση και επιτήρηση της υγείας πληθυσμών.
2. Συστηματική παρακολούθηση και απόκριση σε κινδύνους υγείας και έκτακτες καταστάσεις.
3. Προστασία της υγείας, περιλαμβανομένης της περιβαλλοντικής και της επαγγελματικής ασφάλειας, της ασφάλειας τροφίμων και της ασφάλειας σε άλλους τομείς.
4. Προαγωγή της υγείας, περιλαμβανομένου του συντονισμού των δραστηριοτήτων οι οποίες αντιμετωπίζουν τους κοινωνικούς παράγοντες που προσδιορίζουν την υγεία και τις ανισότητες στην υγεία.
5. Πρόληψη νοσημάτων, περιλαμβανομένης της έγκαιρης αναγνώρισής τους.
6. Θεσμική λειτουργία και πολιτικές για την προάσπιση και προαγωγή της υγείας.
7. Εκπαίδευση και ενδυνάμωση επαρκούς και ικανού επιστημονικού / επαγγελματικού ανθρώπινου δυναμικού δημόσιας υγείας.
8. Βιώσιμες οργανωτικές δομές και χρηματοδότηση για την προάσπιση και προαγωγή της υγείας.
9. Συνηγορία, επικοινωνία και κοινωνική ενεργοποίηση για την υγεία.
10. Συμβολή στην πρόοδο της έρευνας για την τεκμηρίωση της πρακτικής δημόσιας υγείας και των εφαρμοζόμενων πολιτικών.

2.2. Στόχοι Εκπαίδευσης

Ο Ιατρός Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής θα πρέπει να είναι σε θέση:

- να επιλέγει και να χρησιμοποιεί αποτελεσματικά και έγκαιρα τις κατάλληλες για κάθε ζήτημα δημόσιας υγείας προηγμένες γνώσεις και δεξιότητες,
- να παράγει, ενσωματώνει και ερμηνεύει σύνθετα δεδομένα από πολλαπλές πηγές με επιστημονική αυστηρότητα και ευθυκρισία,
- να προωθεί και να χρησιμοποιεί κατά την εξέταση των προβλημάτων δημόσιας υγείας και την εξεύρεση λύσεων, μια προσέγγιση βασισμένη στην επιστημονική τεκμηρίωση και αξιολόγηση,
- να χρησιμοποιεί την επιστημονική τεκμηρίωση και αυστηρότητα κατάλληλα ώστε να δίνει ανεξάρτητες συμβουλές για θέματα δημόσιας υγείας,

- να παρέχει υψηλού επιπέδου εμπειρογνωμοσύνη στον τομέα της δημόσιας υγείας σε ανώτερο διοικητικό επίπεδο,

- να χρησιμοποιεί κατάλληλα μια σειρά από υψηλού επιπέδου δεξιότητες στην έκφραση και την επικοινωνία για να διευκολύνει την κατανόηση των παραγόντων που προσδιορίζουν την υγεία του πληθυσμού και να προωθεί αποτελεσματικές δράσεις βελτίωσής της,

- να επηρεάζει και να διαπραγματεύεται με επιτυχία σε ανώτερα διοικητικά επίπεδα, τόσο εντός του φορέα εργασίας του όσο και σε συνεργαζόμενους φορείς και οργανισμούς, με στόχο την επίτευξη αποτελεσματικής δράσης για τη δημόσια υγεία,

- να χρησιμοποιεί και να προωθεί τις αρχές και τις βασικές αξίες της δημόσιας υγείας,

- να εργάζεται με ευελιξία και επιμονή σε συνθήκες αβεβαιότητας, απροσδόκητης πολυπλοκότητας και πιθανής ή πραγματικής σύγκρουσης για την αναζήτηση αποτελεσματικών αποτελεσμάτων,

- να λειτουργεί με ευελιξία ως ηγέτης και ως μέλος της ηγεσίας σε ανώτερο διοικητικό επίπεδο, κατανοώντας την επιρροή του σε άλλους και στηρίζοντας αποτελεσματικά τους συναδέλφους,

- να επαναξιολογεί τακτικά τις πρακτικές του ώστε να διασφαλίζει την επαγγελματική και προσωπική εξέλιξη της μονάδας του.

2.3. Εκπαίδευση στην ειδικότητα και Βασικές Λειτουργίες της Δημόσιας Υγείας

Εκπαιδευτικά πεδία

Επιστημολογική προσέγγιση της υγείας

Η πληθυσμιακή προσέγγιση στη υγεία, η γένεση της αρρώστιας

Επιδημιολογία, μέθοδοι

Βιοστατιστική, μέθοδοι

Κοινωνιολογία της υγείας

Πολιτική υγείας και συστήματα υγείας

Μέθοδοι κοινωνικών επιστημών στην υγεία

Ιατρική και δημόσια υγεία βάσει τεκμηρίωσης, αναζήτηση και κριτική αποτίμηση βιβλιογραφίας (εκτίμηση αποτελεσματικότητας παρεμβάσεων, περιλαμβανομένης της πρωτογενούς και δευτερογενούς πρόληψης)

Σχεδιασμός / συγγραφή ερευνητικού πρωτοκόλλου, συγγραφή επιστημονικού άρθρου

Επιδημιολογία και πρόληψη λοιμωδών νοσημάτων, εμβολιασμοί

Επιδημιολογία μη μεταδοτικών νοσημάτων

Προαγωγή υγείας

Αγωγή υγείας

Προσυμπτωματικός έλεγχος (Screening)

Περιβαλλοντική υγεία

Προστασία της υγείας και ασφάλεια

Υγεία του παιδιού

Υγεία ηλικιωμένων

Ψυχική υγεία

Υγεία ευάλωτων κοινωνικών ομάδων

Υγεία σε παγκόσμιο πλαίσιο, θεσμοί και συνεργασίες

Εκτίμηση της κατάστασης και των αναγκών υγείας πληθυσμών

Επιδημιολογική επιτήρηση

Παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών υγείας

Εκτίμηση διακινδύνευσης (risk assessment)
Ηθική και δεοντολογία της δημόσιας υγείας
Στρατηγικός σχεδιασμός

Αρχές διοίκησης

Διαμόρφωση - επιχειρησιακός σχεδιασμός - εφαρμογή - αξιολόγηση πολιτικών υγείας, προγραμμάτων δημόσιας υγείας, κοινοτικών προγραμμάτων υγείας

Θεωρία οργανισμών και θεσμικών αλλαγών, νομοθεσία δημόσιας υγείας

Αρχές πολιτικής οικονομίας της υγείας και οικονομικής αποτίμησης

Αρχές επικοινωνίας, ενημέρωση του πληθυσμού

Άρθρο 3

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

3.1. Διάρκεια Ειδίκευσης

Η Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική είναι ειδικότητα για την απόκτηση της οποίας απαιτείται εκπαίδευση πέντε (5) ετών για του πτυχιούχους Ιατρικής Σχολής. Αυτά κατανέμονται ως εξής:

Βασική εκπαίδευση:

Ένα έτος θεωρητικής εκπαίδευσης στα αντικείμενα Επιδημιολογία, Βιοστατιστική, Κοινωνικές Επιστήμες, Πολιτική και Οικονομία της Υγείας, Οργάνωση, Διοίκηση και Προγραμματισμός των Υπηρεσιών Υγείας, Πρόληψη Νοσημάτων και Προαγωγή της Υγείας, Έλεγχος και Πρόληψη των Λοιμωδών Νοσημάτων, Περιβαλλοντική Υγεία

ii. Ένα (1) έτος κλινική άσκηση, ως εξής: α) έξι (6) μήνες Παθολογία ή Παιδιατρική

β) έξι (6) μήνες σε μονάδα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ) με αντικείμενα τη Γενική Ιατρική και την Ψυχική Υγεία

Ειδική εκπαίδευση

iii. Τρία (3) έτη άσκησης στο αντικείμενο της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής, που πραγματοποιείται στις παρακάτω Μονάδες Εκπαίδευσης ως εξής:

α) ένα (1) έτος σε Πανεπιστημιακή Μονάδα με αντικείμενα Δημόσιας Υγείας, Κοινωνικής Ιατρικής και Έρευνας Υπηρεσιών Υγείας Τμημάτων Ιατρικής ή στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας

β) δύο (2) έτη σε φορείς και υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, κεντρικές και περιφερειακές και συγκεκριμένα:

- δώδεκα (12) μήνες σε Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Περιφέρειας ή σε Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Περιφερειακής Ενότητας

- δώδεκα (12) μήνες στους υπόλοιπους φορείς, που κατανέμονται ως εξής:

- 3 μήνες στο Υπουργείο Υγείας

- 3 μήνες στον ΕΟΔΥ

- 3 μήνες στο Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας ή σε ένα από τα Περιφερειακά Εργαστήρια Δημόσιας Υγείας Λάρισας και Ηρακλείου

- 1,5 μήνα στο Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού

- 1,5 μήνα στο Οργανισμό κατά των Ναρκωτικών (ΟΚΑΝΑ)

Τα παραπάνω χρονικά διαστήματα μπορεί να μεταβάλλονται με ευθύνη του Συντονιστή Εκπαίδευσης, εφόσον δεν θα υπάρχουν οι απαραίτητες αναγνωρισμένες Μονάδες Εκπαίδευσης.

Απαραίτητη η ολοκλήρωση της βασικής εκπαίδευσης (πρώτα θεωρητική και μετά κλινική εκπαίδευση) για τη συνέχιση στην ειδική εκπαίδευση και στο τέλος η άσκηση πεδίου σε σχετικά αντικείμενα.

Η ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής χορηγείται και σε πτυχιούχους Οδοντιατρικής μετά από έξι (6) έτη εκπαίδευσης.

Η Κλινική άσκηση διαρκεί δύο (2) έτη τα οποία κατανέμονται ως εξής:

α) Δώδεκα (12) μήνες Παθολογία,

β) Έξι (6) μήνες Παιδιατρική,

γ) Έξι (6) μήνες σε μονάδα ΠΦΥ με αντικείμενα τη Γενική Ιατρική και την Ψυχική Υγεία.

Η κατανομή του υπόλοιπου χρόνου ειδίκευσης στην βασική και ειδική εκπαίδευση των οδοντιάτρων είναι η ίδια με αυτή των ιατρών.

Απαραίτητη η ολοκλήρωση της βασικής εκπαίδευσης (πρώτα θεωρητική και μετά κλινική εκπαίδευση) για τη συνέχιση στην ειδική εκπαίδευση και στο τέλος η άσκηση πεδίου σε σχετικά αντικείμενα.

3.2 Εκπαιδευτικοί κύκλοι

Το Πρόγραμμα Ειδίκευσης στην Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική αποτελείται από τρεις (3) κύκλους, έναν Θεωρητικής Εκπαίδευσης, έναν Κλινικής Άσκησης, και έναν Άσκησης στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική.

3.2.1. Κύκλος Θεωρητικής Εκπαίδευσης

Ο Κύκλος Θεωρητικής Εκπαίδευσης διαρκεί ένα (1) έτος και αφορά στα αντικείμενα της Επιδημιολογίας, Βιοστατιστικής, Κοινωνικών Επιστημών, Πολιτικής και Οικονομίας της Υγείας, Οργάνωσης, Διοίκησης και Προγραμματισμού των Υπηρεσιών Υγείας, Πρόληψης Νοσημάτων και Προαγωγής της Υγείας, Ελέγχου και Πρόληψης των Λοιμωδών Νοσημάτων, Περιβαλλοντικής Υγείας. Για την εκπαίδευση στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική είναι απαραίτητη η απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων στα επιμέρους αντικείμενα και μεθόδους του κλάδου, γνώσεις που δεν καλύπτονται σε βάθος κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών. Η θεωρητική εκπαίδευση πραγματοποιείται σε Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα ή στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, όπου ήδη υπάρχει οργανωμένο πρόγραμμα επιπέδου Μάστερ με σχετικά αντικείμενα.

Στόχος της Θεωρητικής Εκπαίδευσης: Να αποκτήσουν οι ειδικευόμενοι τις βασικές επιστημονικές γνώσεις που απαιτούνται για την άσκηση της ειδικότητας, καθώς και τις δεξιότητες σχεδιασμού και εκτέλεσης επιδημιολογικών μελετών, προγραμμάτων εκτίμησης των αναγκών υγείας (health needs assessment), ερευνών στη λειτουργία των υπηρεσιών υγείας (health services research).

3.2.2. Κύκλος Κλινικής Άσκησης

Η Κλινική Άσκηση είναι διάρκειας ενός (1) έτους και περιλαμβάνει κλινική άσκηση έξι (6) μηνών στην Παθολογία ή Παιδιατρική και έξι (6) μηνών σε Μονάδα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας με αντικείμενα τη Γενική Ιατρική και την Ψυχική Υγεία.

Στόχος της Κλινικής Άσκησης: Να αποκτήσουν οι ειδικευόμενοι εμπειρία από την άσκηση της κλινικής ιατρικής στα κύρια περιβάλλοντα όπου αυτή παρέχεται, δηλαδή στο Νοσοκομείο και στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, έτσι ώστε να αποκτήσουν τις βασικές δεξιότητες διαχείρισης των ασθενών στην Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Φροντίδα και με βάση αυτές να είναι ικανοί να εκτιμήσουν τη λειτουργία των υπηρεσιών με βάση τις ανάγκες υγείας του πληθυσμού.

3.2.3. Κύκλος Άσκησης στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική

Ο Κύκλος Άσκησης στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική διαρκεί τρία (3) έτη και περιλαμβάνει ένα (1) έτος σε Πανεπιστημιακή Μονάδα με αντικείμενα Δημόσιας Υγείας, Κοινωνικής Ιατρικής και Έρευνας Υπηρεσιών Υγείας Τμημάτων Ιατρικής ή στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας και δύο (2) έτη σε φορείς και υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, κεντρικές και περιφερειακές.

Στόχοι της άσκησης στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική:

α. Να αποκτήσουν οι ειδικευόμενοι τις δεξιότητες που είναι αναγκαίες για το σχεδιασμό και εκτέλεση προγραμμάτων δημόσιας υγείας (εκτίμηση και παρακολούθηση της υγείας πληθυσμών, παρεμβάσεις πρόληψης και ελέγχου νοσημάτων κ.λπ.), καθώς και ερευνητικών πρωτοκόλλων, συμπεριλαμβανομένης της συγγραφής και υποβολής προτάσεων και αιτήσεων χρηματοδότησης των προγραμμάτων (project proposals), της υλοποίησης και της αξιολόγησής τους.

β. Να αποκτήσουν δεξιότητες προετοιμασίας και συγγραφής επιστημονικών εργασιών προς δημοσίευση, εκθέσεων - μελετών (project reports) και παρουσιάσεων σε συνέδρια.

γ. Να αποκτήσουν τις γνώσεις για το έργο που επιτελείται στις Γενικές Διευθύνσεις Δημόσιας Υγείας, καθώς και τις δεξιότητες που απαιτούνται για την υλοποίηση του έργου αυτού.

δ. Να αποκτήσουν τις γνώσεις και δεξιότητες που απαιτούνται για την οργάνωση και εφαρμογή μέτρων προστασίας και προαγωγής της υγείας που υλοποιούνται από τους πιο σημαντικούς «κεντρικούς» φορείς Δημόσιας Υγείας της χώρας.

3.3. Ροή εκπαιδευτικής διαδικασίας

Η εκπαίδευση των ειδικευόμενων στην ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας / Κοινωνικής Ιατρικής συνδυάζει έκθεση στα εμπλεκόμενα γνωστικά πεδία και εκπαιδευτικά αντικείμενα με εμπλοκή των ειδικευόμενων σε πραγματικές δραστηριότητες και ευθύνες. Με την έννοια αυτή σε όλα τα πλαίσια εκπαίδευσης οι ειδικευόμενοι εκτίθενται και εμπλέκονται με όλα τα αντικείμενα εκπαίδευσης. Η οριζόντια αυτή κάλυψη των αντικειμένων αναδεικνύει ως απαραίτητη τη σχεδιασμένη ροή του προγράμματος ώστε να διασφαλιστεί η σταδιακή μετάβαση από τη φάση θεωρητικής εισαγωγής στη φάση τεκμηριωμένης εφαρμογής των αρχών και της μεθοδολογίας της Δημόσιας Υγείας. Ως εκ τούτων η πενταετής εκπαιδευτική διαδικασία αποτελείται από πέντε ετήσιες φάσεις με σαφώς διακριτό ρόλο καθεμιάς στη σταδιακή συγκρότηση των ειδικευόμενων. Η ροή της διαδικασίας είναι η εξής:

α. Η πρώτη φάση καλύπτει την έκθεση των ειδικευόμενων στα γνωστικά αντικείμενα της ειδικότητας και υλοποιείται στις Πανεπιστημιακές Μονάδες και την ΕΣΔΥ. Ολοκληρώνεται με την απονομή σχετικού τίτλου εξειδίκευσης από μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών.

β. Η δεύτερη φάση καλύπτει την έκθεση των ειδικευόμενων στα κλινικά πλαίσια, ώστε αφού έχουν ξεκαθαρίσει το θεωρητικό υπόβαθρο της ειδικότητας από την πρώτη φάση, να προσαρμόσουν σχετικά την εμπλοκή τους στις κλινικές διαδικασίες και τις εφημερίες ως παρατηρητές.

Άρθρο 4

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

4.1. Ορισμός Εκπαιδευτικών Κέντρων

Για την εκπαίδευση των ειδικευόμενων δημιουργούνται οκτώ (8) Εκπαιδευτικά Κέντρα πλήρους άσκησης ως εξής:

Α. Από ένα σε κάθε Τμήμα Ιατρικής, στην αντίστοιχη Πανεπιστημιακή Μονάδα με αντικείμενα Δημόσιας Υγείας, Κοινωνικής Ιατρικής και Έρευνας Υπηρεσιών Υγείας ανάλογα με το Πανεπιστήμιο,

Β. Ένα στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας (ΕΣΔΥ).

4.2. Μονάδες Εκπαίδευσης

Σε κάθε Εκπαιδευτικό Κέντρο εντάσσονται Μονάδες Εκπαίδευσης, ως εξής:

Α. η αντίστοιχη Πανεπιστημιακή Μονάδα με αντικείμενα Δημόσιας Υγείας, Κοινωνικής Ιατρικής και Έρευνας Υπηρεσιών Υγείας Τμημάτων Ιατρικής, εφόσον καλύπτει τα αντικείμενα αυτά και παρέχει αντίστοιχο μεταπτυχιακό επίπεδο σπουδών (Μάστερ) και η Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας. Όταν δεν έχει τις προϋποθέσεις κάποιο τμήμα ΑΕΙ να καλύψει τα αντικείμενα αυτά οι ειδικευόμενοι απορροφώνται από τα υπόλοιπα τμήματα.

Β. Οι Γενικές Διευθύνσεις Δημόσιας Υγείας των Περιφερειών και οι Διευθύνσεις Δημόσιας Υγείας των Περιφερειακών Ενοτήτων, που είναι οι εξής:

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης,
Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Ηπείρου

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Θεσσαλίας

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Ιονίων Νήσων

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Αττικής

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Πελοποννήσου

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου

Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Κρήτης

Και στις υποκείμενες μονάδες αυτών, όπου υπηρετεί Ιατρός Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ.

Γ. Τα εκπαιδευτικά κέντρα που είναι αναγνωρισμένα για την χορήγηση πλήρη χρόνου άσκησης στην ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής, όπου και θα τοποθετούνται οι ειδικευόμενοι για την άσκησή τους στην ειδικότητα είναι τα εξής:

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 1ης ΔΥΠΕ
Γ.Ν.Α. «Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ»
Γ.Ν.Α. «ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ»

Γ.Ν.Α. «ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟ - ΜΠΕΝΑΚΕΙΟ» Ε.Ε.Σ.	ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 4ης ΔΥΠΕ
Γ.Ν.Α. «ΛΑΙΚΟ»	Γ.Ν. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ
ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ 1ης ΔΥΠΕ	Γ.Ν. ΔΡΑΜΑΣ
Κέντρο Υγείας Καπανδριτίου	Γ.Ν. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ «ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ»
Κέντρο Υγείας Κορωπίου	Γ.Ν. ΚΑΒΑΛΑΣ
Κέντρο Υγείας Μαρκοπούλου	Γ.Ν. ΚΙΛΚΙΣ
Κέντρο Υγείας Ν. Μάκρης	Γ.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ «ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ»
Κέντρο Υγείας Σπάτων	Γ.Ν. ΞΑΝΘΗΣ
Κέντρο Υγείας Ραφήνας - Πικερμίου	Γ.Ν. ΣΕΡΡΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 2ης ΔΥΠΕ	Γ.Ν. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Γ.Ν. «ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ» ΒΟΥΛΑΣ	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ Γ.Ν. «ΑΧΕΠΑ»
Γ.Ν. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ «ΘΡΙΑΣΙΟ»	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ Γ.Ν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
Γ.Ν. ΝΙΚΑΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ»	Γ.Ν. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ «ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
Γ.Ν. ΠΕΙΡΑΙΑ «ΤΖΑΝΕΙΟ»	ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ 4ης ΔΥΠΕ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ Γ.Ν. «ΑΤΤΙΚΟΝ»	Κέντρο Υγείας Ν. Μηχανιώνας
Γ.Ν. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ «ΒΟΣΤΑΝΕΙΟ»	Κέντρο Υγείας Θέρμης
Γ.Ν. ΡΟΔΟΥ «Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»	Κέντρο Υγείας Ν Μαδύτου
Γ.Ν. ΣΑΜΟΥ «Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ»	Κέντρο Υγείας Ζαγκλιβερίου
Γ.Ν. ΣΥΡΟΥ «ΒΑΡΔΑΚΕΙΟ & ΠΡΩΙΟ»	Κέντρο Υγείας Σόχου
Γ.Ν. ΧΙΟΥ «ΣΚΥΛΙΤΣΕΙΟ»	Κέντρο Υγείας Ν. Καλλικράτειας
ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ 2ης ΔΥΠΕ (ΑΤΤΙΚΗΣ)	Κέντρο Υγείας Ν. Μουδανιών
Κέντρο Υγείας Βάρης	Κέντρο Υγείας Κασσάνδρειας
Κέντρο Υγείας Ελευσίνας	Κέντρο Υγείας Αγ Νικολάου
Κέντρο Υγείας Μεγάρων	Κέντρο Υγείας Παλαιοχωρίου
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 3ης ΔΥΠΕ	Κέντρο Υγείας Ηράκλειας
Γ.Ν. ΒΕΡΟΙΑΣ	Κέντρο Υγείας Σιδηροκάστρου
Γ.Ν. ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ	Κέντρο Υγείας Ν. Ζίχνης
Γ.Ν. ΓΡΕΒΕΝΩΝ	Κέντρο Υγείας Ροδόλιβου
Γ.Ν. ΕΔΕΣΣΑΣ	Κέντρο Υγείας Ροδόπολης
Γ.Ν. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ «Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ»	Κέντρο Υγείας Στρυμονικού
Γ.Ν. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ»	Κέντρο Υγείας Μαυροθάλασσας
Γ.Ν. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	Κέντρο Υγείας Νιγρίτας
Γ.Ν. ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ (+ Ψ.Ν. ΠΕΤΡΑΣ ΟΛΥΜΠΟΥ)	Κέντρο Υγείας Πολυκάστρου
Γ.Ν. ΚΟΖΑΝΗΣ «ΜΑΜΑΤΣΕΙΟ»	Κέντρο Υγείας Κ. Νευροκοπίου
Γ.Ν. ΝΑΟΥΣΑΣ	Κέντρο Υγείας Παρανεστίου
Γ.Ν. ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ «ΜΠΟΔΟΣΑΚΕΙΟ»	Κέντρο Υγείας Προσοσάνης
Γ.Ν. ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΕΛΕΝΗ Θ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ»	Κέντρο Υγείας Εχίνου
ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ 3ης ΔΥΠΕ	Κέντρο Υγείας Αβδήρων
Κέντρο Υγείας Λαγκαδά	Κέντρο Υγείας Ιάσμου
Κέντρο Υγείας Διαβατών	Κέντρο Υγείας Σαππών
Κέντρο Υγείας Χαλάστρας (ΠΥΡΓΟΥ)	Κέντρο Υγείας Σουφλίου
Κέντρο Υγείας Κουφαλιών	Κέντρο Υγείας Ορεστιάδας
Κέντρο Υγείας Αριδαίας	Κέντρο Υγείας Δικαίων
Κέντρο Υγείας Κρύας Βρύσης	ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 5ης ΔΥΠΕ
Κέντρο Υγείας Σκύδρας	Γ.Ν. ΑΜΦΙΣΣΑΣ
Κέντρο Υγείας Σερβίων	Γ.Ν. ΒΟΛΟΥ «ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΕΙΟ»
Κέντρο Υγείας Σιάτιστας	Γ.Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
Κέντρο Υγείας Τσοτυλίου	Γ.Ν. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ
Κέντρο Υγείας Αμυνταίου	Γ.Ν. ΛΑΜΙΑΣ
Κέντρο Υγείας Άργους - Ορεστικού	Γ.Ν. ΛΑΡΙΣΑΣ «ΚΟΥΤΛΙΜΠΑΝΕΙΟ»
Κέντρο Υγείας Δεσκάτης	Γ.Ν. ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ
	Γ.Ν. ΤΡΙΚΑΛΩΝ
	Γ.Ν. ΧΑΛΚΙΔΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ Γ.Ν. ΛΑΡΙΣΑΣ	Κέντρο Υγείας Αμφιλοχίας
ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ 5ης ΔΥΠΕ	Κέντρο Υγείας Βόνιτσας
Κέντρο Υγείας Αλιάρτου	Κέντρο Υγείας Θέρμου
Κέντρο Υγείας Διστόμου	Κέντρο Υγείας Χαλκιάπουλου
Κέντρο Υγείας Ερυθρών	Κέντρο Υγείας Ναυπάκτου
Κέντρο Υγείας Σχηματαρίου	Κέντρο Υγείας Αιτωλικού
Κέντρο Υγείας Αμφικλείας	Κέντρο Υγείας Αστακού
Κέντρο Υγείας Αταλάντης	Κέντρο Υγείας Άνω Χώρας
Κέντρο Υγείας Δομοκού	Κέντρο Υγείας Ακράτας
Κέντρο Υγείας Μακρακώμης	Κέντρο Υγείας - ΓΝ Καλαβρύτων
Κέντρο Υγείας Στυλίδας	Κέντρο Υγείας Κλειτορίας
Κέντρο Υγείας Αλιβερίου	Κέντρο Υγείας Χαλανδρίτσας
Κέντρο Υγείας Ιστιαιάς	Κέντρο Υγείας Κάτω Αχαΐας
Κέντρο Υγείας Μαντουδίου	Κέντρο Υγείας Ερυμάνθειας
Κέντρο Υγείας Ψαχνών	Κέντρο Υγείας Σιμόπουλου
Κέντρο Υγείας Δυτ. Φραγκίστας	Κέντρο Υγείας Βάρδας
Κέντρο Υγείας Αγιάς	Κέντρο Υγείας Γαστούνης
Κέντρο Υγείας Ελασσόνας	Κέντρο Υγείας Κρεστένων
Κέντρο Υγείας Τυρνάβου	Κέντρο Υγείας Αρχαίας Ολυμπίας
Κέντρο Υγείας Φαρσάλων	Κέντρο Υγείας Λυγουριού
Κέντρο Υγείας Αλμυρού	Κέντρο Υγείας Μελιγαλά
Κέντρο Υγείας Αργαλαστής	Κέντρο Υγείας Μεσσήνης
Κέντρο Υγείας Βελεστίνου	Κέντρο Υγείας Πύλου
Κέντρο Υγείας Ζαγοράς	Κέντρο Υγείας Γκούρας
Κέντρο Υγείας Καλαμπάκας	Κέντρο Υγείας Λουτρακίου
Κέντρο Υγείας Φαρκαδώνας	Κέντρο Υγείας Κιάτου
Κέντρο Υγείας Πύλης	Κέντρο Υγείας Ξυλοκάστρου
Κέντρο Υγείας Σοφάδων	Κέντρο Υγείας Νεμέας
Κέντρο Υγείας Παλαμά	Κέντρο Υγείας Αρεόπολης
Κέντρο Υγείας Μουζακίου	Κέντρο Υγείας Γυθείου
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 6ης ΔΥΠΕ	Κέντρο Υγείας Άστρους
Γ. ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΟ ΤΡΙΠΟΛΗΣ (+Ψ.Ν. ΤΡΙΠΟΛΗΣ)	Κέντρο Υγείας Δημητσάνας
Γ.Ν. ΑΓΡΙΝΙΟΥ	Κέντρο Υγείας Λεωνιδίου
Γ.Ν. ΑΙΓΙΟΥ	Κέντρο Υγείας Μεγαλόπολης
Γ.Ν. ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ	Κέντρο Υγείας Τροπαίων
Γ.Ν. ΑΡΓΟΥΣ	Κέντρο Υγείας Αγ. Μάρκου
Γ.Ν. ΑΡΤΑΣ	Κέντρο Υγείας Αγρού - Αγ. Αθανασίου
Γ.Ν. ΖΑΚΥΝΘΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ»	Κέντρο Υγείας Κατασταρίου
Γ.Ν. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ «ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ»	Κέντρο Υγείας Λευκίμης
Γ.Ν. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ	Κέντρο Υγείας Ληξουρίου
Γ.Ν. ΚΕΡΚΥΡΑΣ (+ Ψ.Ν. ΚΕΡΚΥΡΑΣ)	Κέντρο Υγείας Σάμης
Γ.Ν. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	Κέντρο Υγείας Βουτσará
Γ.Ν. ΚΟΡΙΝΘΟΥ	Κέντρο Υγείας Δελβινακίου
Γ.Ν. ΜΕΣΟΛΛΟΓΙΟΥ «ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ»	Κέντρο Υγείας Δερβιζιανών
Γ.Ν. ΠΑΤΡΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»	Κέντρο Υγείας Ηγουμενίτσας
Γ.Ν. ΠΡΕΒΕΖΑΣ	Κέντρο Υγείας Θεσπρωτικού
Γ.Ν. ΠΥΡΓΟΥ «Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»	Κέντρο Υγείας Κόνιτσας
Γ.Ν. ΣΠΑΡΤΗΣ «ΙΩΑΝ. & ΑΙΚΑΤ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ»	Κέντρο Υγείας Μετσόβου
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ Γ.Ν. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	Κέντρο Υγείας Πραμάντων
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ Γ.Ν. ΠΑΤΡΩΝ	Κέντρο Υγείας Παραμυθιάς
ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ 6ης ΔΥΠΕ	Κέντρο Υγείας Μαργαριτίου
	ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ 7ης ΔΥΠΕ
	Γ.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
	Γ.Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟ - ΠΑΝΑΝΕΙΟ»
	Γ.Ν. ΡΕΘΥΜΝΟΥ
	Γ.Ν. ΧΑΝΙΩΝ «ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ» (+ Ψ.Ν. ΧΑΝΙΩΝ)
	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ Γ.Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
	ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ 7ης ΔΥΠΕ

Κέντρο Υγείας Τζεργιάδου Κέντρο Υγείας Χάρακα Κέντρο Υγείας Αρκαλοχωρίου Κέντρο Υγείας Αγίας Βαρβάρας Κέντρο Υγείας Άνω Βιάννου Κέντρο Υγείας Καστελλίου Κέντρο Υγείας Μοιρών Κέντρο Υγείας Ανωγείων Κέντρο Υγείας Αγίας Φωτεινής
Κέντρο Υγείας Περάματος Κέντρο Υγείας Σηλίου Κέντρο Υγείας Βάμου Κέντρο Υγείας Κανδάνου Κέντρο Υγείας Κισσάμου

4.3. ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ

Σε κάθε Εκπαιδευτικό Κέντρο ορίζονται από το ΚΕ.Σ.Υ.:

Α. Συντονιστής εκπαίδευσης που είναι Ιατρός ή Οδοντίατρος, Καθηγητής ή Αναπληρωτής Καθηγητής σε γνωστικό σε γνωστικό αντικείμενο που εμπίπτει στα πεδία της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής, Πολιτικής Υγείας

Β. Αναπληρωτής Συντονιστής που είναι Ιατρός ή Οδοντίατρος που έχει το βαθμό του Διευθυντή ΕΣΥ Δημόσιας Υγείας.

Επίσης σε κάθε Μονάδα Εκπαίδευσης ορίζεται από το ΚΕΣΥ Εκπαιδευτής που είναι Ιατρός ή Οδοντίατρος που υπηρετεί σε αυτήν.

Άρθρο 5 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ (CURRICULUM) ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Α. Περιεχόμενο εκπαίδευσης

α) Γνωστικό περιεχόμενο

Οι δεξιότητες στον τομέα της δημόσιας υγείας βασίζονται σε ένα γνωστικό υπόβαθρο που περιλαμβάνει:

Βασικές και κλινικές επιστήμες, συμπεριλαμβανομένης της μεθοδολογίας έρευνας, της επιδημιολογικής και στατιστικής μεθοδολογίας, της εκτίμησης των αναγκών υγείας και της τεχνικής της αξιολόγησης.

Νοσογόνος διαδικασία και πρόληψη ασθενειών, συμπεριλαμβανομένης της προαγωγής της υγείας, του προσυμπτωματικού ελέγχου, του ελέγχου των μεταδοτικών νοσημάτων, της έκθεσης σε περιβαλλοντικούς κινδύνους.

Πολιτική υγείας και συστήματα υγείας, κοινωνική πολιτική και πολιτική οικονομία της υγείας Οργάνωση και παροχή φροντίδας υγείας συμπεριλαμβανομένης της χρήσης πληροφοριών για τη δημόσια υγεία.

Γνώση της νομοθεσίας, όπως αυτή επηρεάζει την υγεία του πληθυσμού.

Δεξιότητες ηγεσίας και διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης αλλαγών.

β) Δεξιότητες και στάσεις - Βασικές ικανότητες στην πρακτική της δημόσιας υγείας

Το πρόγραμμα σπουδών ασχολείται με την ανάπτυξη του ακόλουθου πλαισίου ικανοτήτων σε βασικούς τομείς της άσκησης της δημόσιας υγείας:

1. Χρήση πληροφοριών για τη δημόσια υγεία, για την έρευνα και την αξιολόγηση της υγείας και της ευημερίας του πληθυσμού.

2. Κριτική αξιολόγηση της επιστημονικής τεκμηρίωσης της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων, των προγραμμάτων και των υπηρεσιών που αποσκοπούν στη βελτίωση της υγείας και της ευημερίας των ατόμων ή των πληθυσμών.

3. Ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικής και στρατηγικής υγείας.

4. Στρατηγική ηγεσία και συνεργατική εργασία για την υγεία.

5. Προαγωγή της υγείας, προσδιοριστές της υγείας και επικοινωνία στην υγεία.

6. Προστασία της υγείας.

7. Υγεία και φροντίδα υγείας στη Δημόσια Υγεία.

8. Ακαδημαϊκή Δημόσια Υγεία.

9. Επαγγελματική, προσωπική και ηθική ανάπτυξη.

10. Ολοκλήρωση και εφαρμογή των ικανοτήτων για την άσκηση της δημόσιας υγείας.

Οι δέκα παραπάνω βασικοί τομείς ικανοτήτων σχετίζονται με τους τρεις τομείς της άσκησης της δημόσιας υγείας (προστασία της υγείας, βελτίωση της υγείας, και δημόσια υγεία για την υγεία και φροντίδα) και με το περιεχόμενο, τον τόπο και τον τρόπο άσκησης των καθηκόντων του ιατρού Δημόσιας Υγείας. Ο ιατρός Δημόσιας Υγείας θα πρέπει να είναι σε θέση να επιδεικνύει ευθυκρισία στην επιλογή μεταξύ υψηλού επιπέδου τεχνικών, εργαλείων και δεξιοτήτων δημόσιας υγείας και να τα χρησιμοποιεί αποτελεσματικά, εργαζόμενος σε υψηλά ιεραρχικά επίπεδα, με σκοπό τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού ακόμη και μέσα σε ένα σύνθετο και απρόβλεπτο περιβάλλον.

γ) Εξειδίκευση του πλαισίου των απαιτούμενων ικανοτήτων

1) Χρήση πληροφοριών για τη δημόσια υγεία για τη διερεύνηση και εκτίμηση της υγείας και ευεξίας του πληθυσμού

Επικεντρώνεται στην ικανότητα ποσοτικής και ποιοτικής αξιολόγησης της υγείας του πληθυσμού συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης, της ανάλυσης, της ερμηνείας και της επικοινωνίας πληροφοριών που σχετίζονται με τους προσδιοριστικούς παράγοντες και την κατάσταση της υγείας και της ευημερίας του πληθυσμού. Περιλαμβάνεται επίσης η εκτίμηση των αναγκών του πληθυσμού και η συσχέτισή της με αποτελεσματικές δράσεις.

Σκοπός:

Να είναι σε θέση να συνθέσει δεδομένα από πολλές πηγές σχετικά με την επιτήρηση ή την εκτίμηση της υγείας και της ευημερίας του πληθυσμού, τα οποία μπορούν να αναλυθούν με σαφήνεια και να αξιοποιηθούν στο σχεδιασμό δράσεων για τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού.

Γνωστικό υπόβαθρο:

• Πληθυσμοί - Συλλογή δεδομένων σε τακτική και έκτακτη βάση - Δημογραφικά δεδομένα - Πίνακες επιβίωσης- πληθυσμιακές προβολές - πληθυσμιακή δομή - γονιμότητα - θνησιμότητα - μετανάστευση. Η επίδραση των δημογραφικών μεταβολών στην υγεία του πληθυσμού και στις ανάγκες του για υπηρεσίες υγείας και συναφείς υπηρεσίες.

• Πηγές τακτικών δεδομένων θνησιμότητας και νοσηρότητας, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων πρωτοβάθμιας φροντίδας, συλλογή και δημοσίευσή τους σε διεθνές, εθνικό, περιφερειακό και περιφερειακό επίπεδο.

δο - συγχυτικοί παράγοντες και ψευδή αποτελέσματα - κατηγοριοποίηση της υγείας και της ασθένειας - σημασία της συνέπειας στη χρήση των επιστημονικών ορισμών και της γλώσσας της δημόσιας υγείας - Μέθοδοι μέτρησης της κατάστασης της υγείας - Συστήματα συλλογής και ειδοποίησης - Σύνδεση δεδομένων εντός και μεταξύ των συνόλων δεδομένων.

- Χρήση πληροφοριών για τον σχεδιασμό και την αξιολόγηση των υπηρεσιών υγείας - Ανάπτυξη και χρήσεις των πληροφοριακών συστημάτων - δείκτες μέτρησης παροχής και χρήσης των υπηρεσιών υγείας - χρήσεις τεχνικών μαθηματικής προτυποποίησης στο σχεδιασμό υπηρεσιών υγείας- δείκτες των αναγκών και των αποτελεσμάτων των υπηρεσιών - πλεονεκτήματα, χρήσεις, ερμηνεία και περιορισμοί των συνήθων πληροφοριών για την υγεία- χρήση της τεχνολογίας της πληροφορίας κατά την επεξεργασία και την ανάλυση των δεδομένων υπηρεσιών υγείας και την υποστήριξη της παροχής υγειονομικής περίθαλψης.

- Προηγμένες τεχνικές επιτήρησης και διάδοσης. Μέθοδοι αξιολόγησης τάσεων και προτυποποίησης της κατάστασης υγείας. Σύνδεση συνόλων δεδομένων. Σχεδιασμός συστημάτων διαχείρισης γνώσης τόσο για τα δεδομένα όσο και για την ερευνητική βιβλιογραφία (βιβλιοθήκες). Ο ρόλος των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνίας (ΤΠΕ) στην λήψη απόφασης βάσει πληροφοροφόρησης και τεκμηρίωσης - Ενσωμάτωση συστημάτων κλινικών δεδομένων και συστημάτων με βάση τον πληθυσμό για τη μείωση των ανισοτήτων και τη βελτίωση της υγείας. Τεχνικά, νομικά και δεοντολογικά ζητήματα σχετικά με την ασφάλεια των δεδομένων, τη γνωστοποίηση και την εμπιστευτικότητα.

Ο ρόλος της πληροφορίας και της πληροφόρησης στη διαμόρφωση και εφαρμογή των πολιτικών σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Με την ολοκλήρωση της ειδικότητας, οι ειδικευόμενοι θα πρέπει να έχουν εργαστεί με τα εξής δεδομένα υγείας: θνησιμότητα, νοσηρότητα, αρχείο νεοπλασιών, δημογραφικά, τοπικά, εθνικά και διεθνή συστήματα αναφοράς λοιμωδών νοσημάτων και εργαστηριακών δεδομένων, νοσοκομειακά δεδομένα και έρευνες υγείας. Η εκπαίδευση και εμπλοκή των ειδικευόμενων μπορεί να γίνει με εμπλοκή τους στις πανεπιστημιακές μονάδες, ΕΟΔΥ, αρχείο νεοπλασιών, κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες δημόσιας υγείας.

2) Κριτική αξιολόγηση της επιστημονικής τεκμηρίωσης της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων, των προγραμμάτων και των υπηρεσιών που αποσκοπούν στη βελτίωση της υγείας και της ευημερίας των ατόμων ή των πληθυσμών

Επικεντρώνεται στην κριτική αξιολόγηση της τεκμηρίωσης σχετικά με την αποτελεσματικότητα και των παρεμβάσεων, προγραμμάτων και υπηρεσιών δημόσιας υγείας, συμπεριλαμβανομένου του προσυμπωματικού ελέγχου. Ειδικότερα αφορά στην εφαρμογή αυτών των δεξιοτήτων στην πράξη μέσω του σχεδιασμού, του ελέγχου και της αξιολόγησης.

Σκοπός:

Να αξιοποιεί τις πηγές για τη δημιουργία και την επικοινωνία κατάλληλα τεκμηριωμένων και ενημερωμένων

συστάσεων για τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού σε επιχειρησιακές και στρατηγικές δομές υγείας και περίθαλψης.

Γνωστικό υπόβαθρο:

Σχεδιασμός και ερμηνεία μελετών: δεξιότητες στο σχεδιασμό ερευνητικών μελετών, κριτική αξιολόγηση δημοσιευμένων εργασιών, συμπεριλαμβανομένης της εγκυρότητας της χρήσης στατιστικών τεχνικών και των συμπερασμάτων που αντλήθηκαν από αυτές, Ικανότητα να αντλούνται τα κατάλληλα συμπεράσματα από ποσοτική και ποιοτική έρευνα.

Προσυμπωματικός έλεγχος: αρχές, μέθοδοι, εφαρμογές και οργάνωση του προσυμπωματικού ελέγχου για έγκαιρη ανίχνευση, πρόληψη, θεραπεία και έλεγχο της νόσου.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Οι αξιολογήσεις μπορεί να αφορούν σε διαφορετικά πλαίσια (νοσοκομείο, ΠΦΥ, περιφέρεια), η διαφόρους παράγοντες κινδύνου ή πληθυσμούς και πανεπιστημιακές μονάδες ώστε να αποκτηθεί ευρύτερη εμπειρία για την τεκμηρίωση της αξιολόγησης.

3) Ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικής και στρατηγικής

Επικεντρώνεται στην ικανότητα άσκησης επιρροής κατά την ανάπτυξη πολιτικών, την εφαρμογή στρατηγικών που θέτουν σε εφαρμογή τις πολιτικές και στην αξιολόγηση του αντίκτυπου των πολιτικών στην υγεία. Ως πολιτική νοείται μία αρχή που υιοθετείται και καθοδηγεί τη στρατηγική. Η στρατηγική είναι ένα επίσημα σχεδιασμένο σύνολο ενεργειών που υλοποιούνται μακροπρόθεσμα για να αντιμετωπιστεί ένα συγκεκριμένο ζήτημα.

Σκοπός:

Να είναι σε θέση να επηρεάσει και να συμβάλει στην ανάπτυξη πολιτικής και να οδηγήσει στην ανάπτυξη και την εφαρμογή μιας στρατηγικής.

Γνωστικό υπόβαθρο:

- Θεωρίες στρατηγικού σχεδιασμού.

- Κύριες προσεγγίσεις για τη διαμόρφωση, την εφαρμογή και την αξιολόγηση πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης της σχέσης των εννοιών της εξουσίας, των συμφερόντων και της ιδεολογίας.

- Γνώση σημαντικών εθνικών και διεθνών πολιτικών και νομοθεσιών σχετικών με τη δημόσια υγεία συμπεριλαμβανομένης της επίγνωσης σχετικά με τους ρόλους βασικών εγχώριων και διεθνών οργανισμών.

- Μέθοδοι εκτίμησης των επιπτώσεων των πολιτικών στην υγεία.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

στο τέλος της ειδικότητας οι ειδικευόμενοι θα πρέπει να έχουν εκτεθεί σε ανάλυση πολιτικής, ανάπτυξη και εφαρμογή σε κάθε τομέα της δημόσιας υγείας (προστασία της υγείας, προαγωγή υγείας και φροντίδα υγείας) και να κατανοούν τις σχετικές στρατηγικές υγείας σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο.

4) Στρατηγική ηγεσία και συνεργατική εργασία για την υγεία

Επικεντρώνεται στην ανάπτυξη ηγετικών ικανοτήτων συντονισμού και διαχείρισης ομάδων και προγραμμάτων (εργασίας), στην οικοδόμηση συμμαχιών, στην ανάπτυξη συνεργασιών και δυνατότητας επιρροής στο ανώτατο επίπεδο στο σύνολο των εμπλεκόμενων φορέων, στη

συνηγορία στη δημόσια υγεία, στη χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και στην αποτελεσματική διαχείριση των ανθρώπων, των ομάδων και των πόρων.

Στόχος:

Να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί μια σειρά αποτελεσματικών, στρατηγικών, ηγετικών, οργανωτικών και διαχειριστικών δεξιοτήτων, οι οποίες είναι αναγκαίες για την αντιμετώπιση περίπλοκων καταστάσεων δημόσιας υγείας λαμβάνοντας υπόψη «την αβεβαιότητα» και το «απροσδόκητο» στην επίτευξη των στόχων της δημόσιας υγείας.

Γνωστικό υπόβαθρο:

- Κατανόηση των ατόμων, των ομάδων και της ανάπτυξής τους:

- Ανάπτυξη κινήτρων, δημιουργικότητας και καινοτομίας στα άτομα.

- Δυναμική της ομάδας, Ανάπτυξη δεξιοτήτων διαχείρισης.

- Θεωρίες και μοντέλα διαχείρισης (management), ηγεσίας και αντιπροσώπευσης (delegation).

- Αρχές διαπραγμάτευσης και επιρροής.

- Θεωρίες και μέθοδοι αποτελεσματικής επικοινωνίας (γραπτής και προφορικής) συμπεριλαμβανομένης και της ενημέρωσης του πληθυσμού.

- Οι θεωρητικές και πρακτικές πτυχές της άσκησης της εξουσίας και της εποπτείας, του ρόλου τους και των δυνητικών συγκρούσεων.

- Κατανόηση των οργανισμών, της οργάνωσης και της λειτουργίας τους του εσωτερικού και του εξωτερικού τους περιβάλλοντος- Αξιολόγηση των εσωτερικών διαθέσιμων πόρων και των οργανωτικών δυνατοτήτων τους.

- Προσδιορισμός και διαχείριση των εσωτερικών και εξωτερικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων φορέων. Δομή και διαχείριση σχέσεων μεταξύ των φορέων (λειτουργική διασύνδεση), συμπεριλαμβανομένων των διατομεακών δράσεων, που δείχνουν κατανόηση του πολιτικού περιβάλλοντος.

- Συνεργατικές πρακτικές εργασίας και συμμαχίες. Κοινωνικά δίκτυα και κοινότητες ενδιαφέροντος. Αξιολόγηση του αντίκτυπου των πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικοπολιτιστικών, περιβαλλοντικών και άλλων εξωτερικών επιδράσεων.

- Διαχείριση και αλλαγή: αρχές αξιολόγησης και πλαίσια για τη διαχείριση των αλλαγών. Ζητήματα που υποστηρίζουν το σχεδιασμό και την εφαρμογή της διαχείρισης των επιδόσεων σε συνάρτηση με τους στόχους.

- Κατανόηση της επιστημονικής τεκμηρίωσης που στηρίζει τη σπουδαιότητα της ψυχικής ευεξίας και του τρόπου που επηρεάζει την αποτελεσματική λειτουργία των οργανισμών.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Στο τέλος της ειδικότητας οι ειδικευόμενοι θα πρέπει να έχουν αναπτύξει ηγετικές και στρατηγικές δεξιότητες, να έχουν συνεργαστεί με άλλους σε υψηλό επίπεδο στην περιφέρεια, την κεντρική διοίκηση, την εκπαίδευση. Να συνεργαστούν σε διεπιστημονικές ομάδες και να είναι ικανοί να συντονίζουν προσωπικό, προγράμματα και πόρους. Εμπλοκή των ειδικευόμενων σε όλο το φάσμα των υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας.

5) Βελτίωση της υγείας, προσδιοριστές της υγείας, και επικοινωνία στην υγεία

Επικεντρώνεται στη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού μέσω της ικανότητας να ασκείται επιρροή στον τρόπο ζωής, στο κοινωνικοοικονομικό, φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον (συμπεριλαμβανομένης της αειφόρου ανάπτυξης) και να πραγματοποιούνται δράσεις αγωγής υγείας προς τον πληθυσμό, την κοινότητα και τα άτομα. Περιλαμβάνει τη θεωρητική και πρακτική κατανόηση της βελτίωσης της υγείας προκειμένου να διευκολυνθεί η συνεργασία με άλλους επαγγελματίες υγείας.

Στόχος:

Να έχει την ικανότητα να επηρεάσει τους ευρείς προσδιοριστές της υγείας και τις συμπεριφορές που επηρεάζουν την υγεία σε επίπεδο συστήματος, κοινότητας και ατόμου.

Γνωστικό υπόβαθρο:

- Ορισμοί της υγείας (σωματική, ψυχική και κοινωνική).

- Οι κοινωνικοοικονομικοί προσδιοριστές της υγείας.

- Παράδοξο πρόληψης.

- Ρόλος των νομοθετικών ρυθμίσεων και της δημοσιονομικής πολιτικής για την προαγωγή της υγείας.

- Αρχές και πρακτική προαγωγής της υγείας.

- Αρχές και πρακτική της αγωγής της υγείας, συμπεριλαμβανομένων μοντέλων αλλαγής συμπεριφοράς.

- Αντίκτυπος της πολιτιστικής ταυτότητας στη συμπεριφορά.

- Μείωση του κινδύνου έναντι ελαχιστοποίησης της βλάβης.

- Θεωρία κοινωνικού μάρκετινγκ (διάδοση της γνώσης).

- Αξιολόγηση των δραστηριοτήτων αγωγής υγείας, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων, της καταλληλότητας διαφορετικών μεθόδων, των περιορισμών και των πλεονεκτημάτων των τυχαίοποιημένων κλινικών δοκιμών / ελεγχόμενων μελετών και των ποιοτικών προσεγγίσεων.

- Τα ζητήματα δεοντολογίας και πολιτικής που σχετίζονται με την υγεία.

- Θεωρία και πρακτική της κοινοτικής ανάπτυξης. Ισχυρά και αδύνατα σημεία των προσεγγίσεων ανάπτυξης της κοινότητας.

- Πρακτικά προβλήματα ανάπτυξης της κοινότητας. Η θέση του επαγγελματία στην ανάπτυξη της κοινότητας.

- Αρχές βιώσιμης ανάπτυξης και οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στην υγεία.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

οι ειδικευόμενοι θα πρέπει, αφού εκτεθούν στις βασικές γνώσεις στις Πανεπιστημιακές Μονάδες, να εμπλεκούν σε αντίστοιχες δραστηριότητες σε επίπεδο υπηρεσιών υγείας, κοινωνικών υπηρεσιών και υπηρεσιών στην κοινότητα.

6) Προστασία της υγείας

Επικεντρώνεται στην ικανότητα πραγματοποίησης δράσεων για την προστασία της δημόσιας υγείας από περιβαλλοντικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων και των μεταδοτικών νοσημάτων και με την εφαρμογή μιας σειράς μεθόδων μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η αναγνώριση του κινδύνου, η αξιολόγησή του καθώς και η προώθηση και εφαρμογή των κατάλληλων παρεμβάσεων για τη μείωση του κινδύνου και την προαγωγή της υγείας.

Στόχος:

Να είναι σε θέση να προσδιορίζει, να αξιολογεί και να δημοσιοποιεί τους κινδύνους που απειλούν την υγεία του πληθυσμού και στη συνέχεια να καθορίζει και να συντονίζει την κατάλληλη αντιμετώπιση των απειλών αυτών.

Γνωστικό υπόβαθρο:

- Επιδημιολογία (συμπεριλαμβανομένης της μικροβιακής επιδημιολογίας), και βιολογία (συμπεριλαμβανομένης της μικροβιολογίας) των λοιμωδών νοσημάτων.
- Αιτίες της νόσου, επίπτωση και επιπολασμός, φυσική πορεία της νόσου, κλινικές εκδηλώσεις, μέθοδοι διάγνωσης και ελέγχου λοιμώξεων τοπικής και διεθνούς σημασίας για τη δημόσια υγεία.
- Υγεία και κοινωνική συμπεριφορά σε σχέση με τον κίνδυνο λοιμώξεων και περιβαλλοντικών κινδύνων.
- Περιβάλλον: οι περιβαλλοντικοί προσδιοριστικοί παράγοντες της ασθένειας και ο έλεγχός τους. Αναγνώριση κινδύνων. Νομοθεσία στον τομέα του περιβαλλοντικού ελέγχου. Συστηματική παρακολούθηση περιβαλλοντικών κινδύνων - αξιολόγηση των επιπτώσεων στην υγεία για ενδεχόμενους περιβαλλοντικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανόμενων των διεθνών επιπτώσεων του ελέγχου των κινδύνων.
- Επάγγελμα και υγεία, παράγοντες που επηρεάζουν την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία.
- Διαχείριση συμβαμάτων που οφείλονται σε χημικούς παράγοντες.
- Μεταδοτικά νοσήματα: ορισμοί, επιδημιολογική επιτήρηση, μέθοδοι ελέγχου.
- Σχεδιασμός, αξιολόγηση και διαχείριση προγραμμάτων εμβολιασμού.
- Διερεύνηση των επιδημιών συμπεριλαμβανομένης της χρήσης σχετικών επιδημιολογικών μεθόδων.
- Οργάνωση του ελέγχου των λοιμώξεων.
- Η εθνική και διεθνής νομοθεσία για τη δημόσια υγεία και η εφαρμογή της.
- Ανάπτυξη, ανάθεση αρμοδιοτήτων και αξιολόγηση των υπηρεσιών που απαιτούνται για την προστασία της υγείας, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής υγείας, της φυματίωσης, των εμβολιασμών, του ελέγχου των λοιμώξεων, της αντοχής στα αντιβιοτικά, της επαγγελματικής υγείας, την υγεία των ταξιδιών και του απαραίτητου προσυμπτωματικού ελέγχου καθώς και της ανάγκης για παροχή υπηρεσιών σε ευαίσθητες πληθυσμιακές ομάδες (π.χ. φυλακισμένοι, αιτούντες άσυλο) και υπηρεσίες στοματικής υγείας.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Οι ειδικευόμενοι θα πρέπει, αφού εκτεθούν στις βασικές γνώσεις στις Πανεπιστημιακές Μονάδες, να εμπλακούν σε αντίστοιχες δραστηριότητες σε επίπεδο εξειδικευμένων οργανισμών όπως ο ΕΟΔΥ, όπως η επιδημιολογική επιτήρηση, η διερεύνηση και ο έλεγχος επιδημικών εκρήξεων περιφερειακών και κεντρικών υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας.

7) Υγεία και Φροντίδα Υγείας στη Δημόσια υγεία

Καλύπτει τον προγραμματισμό, το σχεδιασμό, την ανάθεση, την ισότιμη παροχή και ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, την κλινική διακυβέρνηση συμπεριλαμβανόμενης της ασφάλειας των ασθενών καθώς και την ιεράρχηση των υπηρεσιών υγείας και περίθαλψης.

Στόχος:

Να αποκτήσει τις ικανότητες να βελτιώνει την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, την ασφάλεια, την αξιοπιστία, την ανταποκρισιμότητα του συστήματος υγείας καθώς και την ισότιμη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και περίθαλψης μέσω της χρησιμοποίησης διαφορετικών πηγών, συμπεριλαμβανομένης της έρευνας, της παρακολούθησης της υγείας του πληθυσμού, της ανάλυσης των αναγκών, της παρακολούθησης και αξιολόγησης των υπηρεσιών.

Γνωστικό υπόβαθρο:

- Μέθοδοι έρευνας που χρησιμοποιούνται στην άσκηση της δημόσιας υγείας, συμπεριλαμβανομένης της επιδημιολογίας, της στατιστικής, καθώς και ποιοτικών ερευνητικών μεθόδων.
- Αιτιοπαθογένεια και διαγνωστικές μέθοδοι νοσημάτων σε σχέση με τη δημόσια υγεία, την πρόληψη και την προαγωγή της υγείας.
- Πληροφόρηση στην υγεία και μεθοδολογία ελέγχου.
- Ιατρική κοινωνιολογία, κοινωνική πολιτική και πολιτική οικονομία της υγείας.
- Οργάνωση και διαχείριση προγραμμάτων φροντίδας υγείας από την οπτική της δημόσιας υγείας.
- Δομή των συστημάτων υγείας.
- Μέθοδοι ενοποίησης των υπηρεσιών.
- Αρχές, εκτίμηση, οργάνωση και διαχείριση των προγραμμάτων προσυμπτωματικού ελέγχου.
- Ηθικά και νομικά πλαίσια.
- Ασφάλεια ασθενούς.
- Κλινική διακυβέρνηση.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Οι ειδικευόμενοι θα πρέπει, αφού εκτεθούν στις βασικές γνώσεις στις Πανεπιστημιακές Μονάδες, να εμπλακούν σε αντίστοιχες δραστηριότητες σε επίπεδο εξειδικευμένων υπηρεσιών όπως νοσοκομειακών υπηρεσιών, υπηρεσιών ΠΦΥ και υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας καθώς και σε προγράμματα μαζικού προσυμπτωματικού ελέγχου σε τοπικό ή εθνικό επίπεδο.

8) Ακαδημαϊκή δημόσια υγεία

Επικεντρώνεται στην ικανότητα διδασκαλίας και έρευνας για τη δημόσια υγεία.

Στόχος:

Να προστεθεί μια ακαδημαϊκή προοπτική σε όλες τις παρεμβάσεις δημόσιας υγείας που υλοποιούνται. Συγκεκριμένα να είναι σε θέση να πραγματοποιεί κριτική αποτίμηση της υπάρχουσας επιστημονικής τεκμηρίωσης για την ανάπτυξη πολιτικών και πρακτικών δημόσιας υγείας, να εντοπίζει τα κενά και να δημιουργεί στρατηγικές για την αντιμετώπισή τους, να αναλαμβάνει ερευνητικές δραστηριότητες βασισμένες σε πρότυπα βάσει των οποίων τα αποτελέσματά τους μπορούν να δημοσιευτούν σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά και να αναπτύσσει ικανότητα διδασκαλίας και μάθησης σε όλους τους τομείς της πρακτικής της δημόσιας υγείας.

Γνωστικό υπόβαθρο:

- Επιδημιολογία, στατιστική, οικονομική αξιολόγηση και ποιοτικές μέθοδοι έρευνας.
- Κοινωνικές και ψυχολογικές επιστήμες.
- Βιολογικοί, κοινωνικοί, περιβαλλοντικοί και θεραπευτικοί προσδιοριστικοί παράγοντες της υγείας και των ασθενειών.
- Μηχανισμός θεραπευτικών παρεμβάσεων, συμπεριλαμβανόμενων πολύπλοκων παρεμβάσεων.

• Εκπαιδευτική θεωρία, αρχές καθορισμού μαθησιακών στόχων, ανάπτυξη προγραμμάτων σπουδών, αξιολόγηση μαθημάτων και αξιολόγηση σπουδαστών.

• Διακυβέρνηση στην έρευνα, ηθική της έρευνας, εμπιστευτικότητα και προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Οι ειδικευόμενοι θα πρέπει, αφού εκτεθούν στις βασικές γνώσεις στη Μεθοδολογία έρευνας στις Πανεπιστημιακές Μονάδες, να εμπλακούν και σε ερευνητικές δραστηριότητες.

9) Επαγγελματική προσωπική και ηθική ανάπτυξη

Επικεντρώνεται στην ικανότητα άσκησης της δημόσιας υγείας σύμφωνα με θεμελιώδεις επαγγελματικές συμπεριφορές και αξίες, καθώς και στην ανάπτυξη δεξιοτήτων για την προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη καθ' όλη τη διάρκεια του επαγγελματικού βίου του ιατρού Δημόσιας Υγείας-Κοινωνικής Ιατρικής.

Η εκπαίδευση αποσκοπεί στην προετοιμασία του ιατρού Δημόσιας Υγείας- Κοινωνικής Ιατρικής για την ανάληψη ευθύνης για την προσωπική εξέλιξη του σε όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του, καθώς και την τήρηση της ιατρικής δεοντολογίας, με ιδιαίτερη έμφαση στο σεβασμό του ιατρικού απορρήτου.

Στόχος:

Να είναι σε θέση να διαμορφώνει, να προάγει και να αξιολογεί την προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη του έχοντας επίγνωση των συμπεριφορών και στάσεων του και του αντίκτυπού τους στην τροποποίηση της συμπεριφοράς και να ασκεί τη Δημόσια Υγεία σύμφωνα με τις αρχές και το νομικό πλαίσιο που διέπει την ιατρική δεοντολογία.

Γνωστικό υπόβαθρο:

• Τεκμηρίωση της σπουδαιότητας της πνευματικής ευεξίας και πώς μπορεί να καλλιεργηθεί.

• Καλές πρακτικές άσκησης Δημόσιας Υγείας.

• Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας.

• Δεοντολογία της πρακτικής της δημόσιας υγείας.

• Πολιτισμική ικανότητα.

• Βασικές έννοιες και στάδια ανάπτυξης της πολιτισμικής ικανότητας.

• Ανάλυση της πολιτισμικής ταυτότητας και της πολιτισμικής ικανότητας του εκπαιδευόμενου.

• Ασφάλεια ασθενούς.

• Αρχές και πρακτικές εμπιστευτικότητας.

• Σχεδιασμός και πραγματοποίηση της προσωπικής και επαγγελματικής ανάπτυξης με αναστοχαστική πρακτική.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Οι ειδικευόμενοι θα πρέπει, αφού εκτεθούν στις βασικές γνώσεις στη Μεθοδολογία έρευνας στις Πανεπιστημιακές Μονάδες, να αναπτύξουν τις σχετικές δεξιότητες σε όλο το φάσμα και όλα τα πλαίσια εκπαίδευσής τους.

10) Ολοκλήρωση και εφαρμογή των ικανοτήτων για την άσκηση της δημόσιας υγείας

Ο τομέας αυτός επικεντρώνεται στην ικανότητα ενσωμάτωσης και εφαρμογής των αποκτηθέντων ικανοτήτων για την άσκηση της δημόσιας υγείας.

Στόχος:

Να είναι σε θέση με ευθυκρισία να επιλέξει από μια σειρά προηγμένων γνώσεων και δεξιοτήτων στον τομέα της δημόσιας υγείας και να τις χρησιμοποιεί αποτελεσματικά, εργαζόμενος στα ανώτερα οργανωτικά επίπεδα με

στόχο τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού σε πολύπλοκα και απρόβλεπτα περιβάλλοντα.

Γνωστικό υπόβαθρο:

Η βάση γνώσης είναι η συνδυαστική γνώση που αποκτήθηκε κατά την ανάπτυξη των ανωτέρω κατηγοριών ικανοτήτων. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην ικανότητα επιλογής από τη γνώση που αποκτήθηκε στους παραπάνω δέκα (10) τομείς ικανοτήτων, ενσωματώνοντας τις κατάλληλες γνώσεις και δεξιότητες προκειμένου να ασκείται η δημόσια υγεία σε ανώτερο οργανωτικό επίπεδο.

Πλαίσια ανάπτυξης δεξιοτήτων

Οι ειδικευόμενοι θα πρέπει την τελευταία περίοδο της εξειδίκευσής τους να αναλαμβάνουν μεγαλύτερες ευθύνες σε όλα τα πλαίσια εκπαίδευσης με σκοπό την ανάπτυξή τους ως ειδικών στη Δημόσια Υγεία, με ικανότητες, αποτελεσματικότητα και αφοσίωση στις αρχές και τις αξίες της Δημόσιας Υγείας.

Άρθρο 6

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ

α. Προσόντα εκπαιδευτών

Οι εκπαιδευτές είναι

1. μέλη ΔΕΠ που έχουν ως γνωστικό αντικείμενο που εμπίπτει στα πεδία της Δημόσιας Υγείας - Πολιτικής Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής

2. διδάσκοντες της ΕΣΔΥ που έχουν ως γνωστικό αντικείμενο που εμπίπτει στο πεδίο της Δημόσιας Υγείας - Πολιτικής Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής

3. ειδικευμένοι ιατροί / οδοντίατροι Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής που υπηρετούν σε Εκπαιδευτικά Κέντρα και Μονάδες Εκπαίδευσης.

Επιπλέον, για τον ορισμό των εκπαιδευτών θα συνεκτιμώνται τα παρακάτω:

i. Διαλέξεις σε τοπικές, περιφερειακές, εθνικές ή διεθνείς επιστημονικές εκδηλώσεις, καθώς και σε αυτές που διοργανώνονται από τις υπηρεσίες και τους φορείς Δημόσιας Υγείας.

ii. Παρακολούθηση εθνικών ή διεθνών αναγνωρισμένων συνεδρίων στο γνωστικό αντικείμενο της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής

iii. Δημοσιεύσεις σε διεθνή ή ελληνικά περιοδικά.

iv. Κατοχή Μεταπτυχιακού Διπλώματος.

v. Κατοχή Διδακτορικού Διπλώματος.

vi. Προηγούμενη εκπαίδευση / πιστοποίηση σε σεμινάρια εκπαιδευτών.

vii. Αξιολογήσεις, συστατικές επιστολές από την Υπηρεσία του επιστήμονα ή τον Πανεπιστημιακό Τομέα/Εργαστήριο

viii. Αποδεδειγμένη παραγωγή επιστημονικού έργου σε συναφή αντικείμενα ιδιαίτερης σημασίας για τη Δημόσια Υγεία και Κοινωνική Ιατρική

β. Υποχρεώσεις Εκπαιδευτών

Ο Εκπαιδευτής της ειδικότητας Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής:

i. Συντονίζει τη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση σε ειδικευόμενους Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής στην αντίστοιχη Μονάδα Εκπαίδευσης και μετέχει στην παροχή της εκπαίδευσης.

ii. Μπορεί να μην παραμένει ο ίδιος για έναν ειδικευόμενο σε όλη τη διάρκεια της εκπαίδευσής του και μπορεί να αλλάξει κατά τη διάρκεια του χρόνου ειδικεύσεώς του ειδικευόμενου.

iii. Είναι το άτομο αναφοράς που κατευθύνει τον ειδικευόμενο στην εκπαίδευσή του (θεωρητική και πρακτική).

iv. Επιλύει τυχόν απορίες και ελέγχει τυχόν ελλείψεις του ειδικευόμενου.

v. Ελέγχει το Βιβλιόριο Εκπαίδευσης (log-book) του ειδικευόμενου σε τακτά διαστήματα (6μηνο) και το υπογράφει.

vi. Βοηθάει τον ειδικευόμενο στις παρουσιάσεις, επιστημονικές εργασίες, κ.λπ. επιστημονικές δραστηριότητες.

vii. Οργανώνει την ύλη του γνωστικού αντικείμενου, συμβουλεύει για σεμινάρια, κλινικά φροντιστήρια που πρέπει να παρακολουθήσουν οι ειδικευόμενοι.

viii. Συμβουλεύει σε θέματα συμπεριφοράς και διαχείρισης δύσκολων επικοινωνιακά καταστάσεων με το εργασιακό περιβάλλον και τους ασθενείς.

ix. Συμμετέχει στη θεωρητική εκπαίδευση των εκπαιδευομένων.

x. Είναι ο «συνδεδειγμένος κρίκος» με τον Συντονιστή Εκπαίδευσης, τον οποίο ενημερώνει για τα ανωτέρω, τουλάχιστον μία φορά ανά τρίμηνο. Η ενημέρωση μπορεί να γίνεται ηλεκτρονικά σε αρχείο ελεύθερης πρόσβασης από όλους τους εκπαιδευτές και τον Συντονιστή Εκπαίδευσης του Εκπαιδευτικού Κέντρου.

γ. Αρμοδιότητες Συντονιστή Εκπαίδευσης Εκπαιδευτικού Κέντρου:

Ο Συντονιστής Εκπαίδευσης:

i. Καταρτίζει το ετήσιο πρόγραμμα εκπαίδευσης, στα πλαίσια της ύλης του εκπαιδευτικού προγράμματος που έχει καθορίσει η σχετική υπουργική απόφαση.

ii. Σε συνεργασία με τους Εκπαιδευτές διαμορφώνει το πρόγραμμα εκπαίδευσης κάθε Μονάδας Εκπαίδευσης και επιλέγει τους διδάσκοντες, εφόσον κριθεί ότι χρειάζεται να εμπλακούν στην εκπαίδευση των ειδικευομένων και άλλοι διδάσκοντες πέρα από τον Εκπαιδευτή.

iii. Επιβλέπει, ενθαρρύνει και κατευθύνει τους ειδικευόμενους στη μελέτη τους και στην παρακολούθηση του εκπαιδευτικού προγράμματος.

iv. Είναι διαθέσιμος για επίλυση τυχόν τοπικών προβλημάτων της εκπαίδευσης.

v. Υποδεικνύει στον ειδικευόμενο τις ελλείψεις του σε Αντικείμενα Μάθησης και φροντίζει για την κάλυψη των κενών της εκπαίδευσής του.

vi. Συντονίζει και καθοδηγεί το έργο των εκπαιδευτών του ΕΚ.

vii. Συντάσσει ετήσια και τελική έκθεση για κάθε ειδικευόμενο.

viii. Έχει συμβουλευτικό ρόλο στην Ομάδα Εργασίας για τη Δημόσια Υγεία και Κοινωνική Ιατρική.

ix. Πρέπει να έχει επαρκή χρόνο στο πλαίσιο του ωραρίου του, προκειμένου να ασκεί προγραμματισμένα τις εκπαιδευτικές του δραστηριότητες και υποχρεώσεις.

Άρθρο 7

Κάθε Ομάδα εκπαιδευτικών Κέντρων θα διευθύνεται από Εκπαιδευτική Επιτροπή, η οποία θα διευθύνει το εκπαιδευτικό έργο και θα αποτελείται από τον Συντονιστή Δ/ντή εκπαιδευτικού κέντρου τύπου Α και τους Συντονιστές Διευθυντές των Εκπαιδευτικών κέντρων τύπου Β που υπάγονται σε αυτό. Ελλείψει Συντονιστή Διευθυντή θα ορίζεται από το Δ.Σ. του Νοσοκομείου ιατρός με βαθμό Δ/ντή.

Άρθρο 8

Στα Νοσοκομεία που θα αναγνωρίζονται για πρώτη φορά ως κατάλληλα για τη χορήγηση χρόνου άσκησης στην ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής οι ειδικευόμενοι ιατροί θα ασκούνται μόνον στα επιμέρους στάδια εκπαίδευσης (rotation) και θα εφημερεύουν στα αντίστοιχα τμήματα αυτών των Νοσοκομείων από τα οποία θα αποζημιώνονται τις εφημερίες τους, ή στο Νοσοκομείο τοποθέτησής τους με απόφαση της Εκπαιδευτικής Επιτροπής της ομάδας του Εκπαιδευτικού Κέντρου.

Άρθρο 9

Οι ειδικευόμενοι ιατροί που θα ασκηθούν στα επιμέρους στάδια εκπαίδευσης (rotation) σε εκπαιδευτικά κέντρα αναγνωρισμένα μόνον για τα επιμέρους στάδια, θα εφημερεύουν στα αντίστοιχα τμήματα αυτών των νοσοκομείων, από τα οποία θα αποζημιώνονται τις εφημερίες τους.

Άρθρο 10

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Η ειδικότητα της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής αναγνωρίζεται και απονέμεται:

Α. Στους κατόχους της ειδικότητας της Κοινωνικής Ιατρικής.

Β. Σε ιατρούς και οδοντιάτρους που κατά τη δημοσίευση του παρόντος, υπηρετούν ως ιατροί/οδοντίατροι Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ., με την συμπλήρωση της πενταετίας από την ένταξη τους στον κλάδο.

Γ. Σε ιατρούς και οδοντιάτρους που υπηρετούν ως μέλη ΔΕΠ σε Σχολή Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της ημεδαπής ή αλλοδαπής, ή ως διδάσκοντες της ΕΣΔΥ, που το γνωστικό τους αντικείμενο εμπίπτει στα πεδία της Δημόσιας Υγείας - Κοινωνικής Ιατρικής.

Δ. Σε ιατρούς και οδοντιάτρους που έχουν αποδεδειγμένα επιδειξει επί τουλάχιστον μια πενταετία, επιστημονικό, ακαδημαϊκό ή ερευνητικό έργο στη Δημόσια Υγεία - Κοινωνική Ιατρική.

Οι ιατροί των παραπάνω περιπτώσεων καταθέτουν αίτηση με τα αντίστοιχα δικαιολογητικά, εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση της παρούσας, στη Διεύθυνση Ιατρών, Λοιπών Επιστημόνων και Επαγγελματιών Υγείας του Υπουργείου Υγείας από την οποία διαβιβάζονται στο Κεντρικό Συμβούλιο.

Στις περιπτώσεις Α, Β και Γ η απονομή του τίτλου της ειδικότητας από τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, μετά από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας.

Στην περίπτωση Δ η απονομή του τίτλου της ειδικότητας πραγματοποιείται κατόπιν διενέργειας προφορικών εξετάσεων από την αρμόδια Εξεταστική Επιτροπή.

Οι ιατροί της παρ. Β του παρόντος άρθρου θα υποβάλουν τις αιτήσεις τους με τη συμπλήρωση της πενταετούς θητείας τους.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Ιουνίου 2019

Ο Αναπληρωτής Υπουργός

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ